

ПРОТОКОЛ

№ 1641

гр. Варна, 25.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

Членове: Д. Г. Жекова
мл.с. Марина К. Симова

при участието на секретаря Мая М. П.а

Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Въззивно гражданско дело № 20233100501378 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:49 часа се явиха:

и след спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 ГПК се явиха:

ВЪЗЗИВНАТА СТРАНА ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, редовно призована, не се представлява.

ВЪЗЗИВАЕМАТА И. Н. П., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат Д. Д., редовно упълномощен и приет от въззивния съд от днес.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК докладва постъпилата въззивна жалба, съобразно постановеното в разпоредително заседание **Определение № 2752 от 13.07.2023 година:**

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по въззивна жалба вх. 24063/30.03.2023г. от ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление гр.София, ул.”Стефан Караджа“ № 2 срещу Решение № 506/16.02.2023г. по гр.д. № 8318/2021г. по описа на ВРС, 14 състав в частта, с която застрахователното дружество е осъдено да заплати на И. Н. П., ЕГН ***** сумите, както следва:

1/ сумата 2275.80 /две хиляди двеста седемдесет и пет лв. и 80 ст./ лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди

2/ сумата 7000.00 /седем хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили за въззиваемата страна в резултат от реализирано ПТП на 13.7.2020 г. при пътуване в автобус „Соларис Урбино“, рег.№ *****, застрахован по договор гражданска отговорност при застрахователя, ведно със законната лихва върху главниците от датата на увреждането 13.07.2020 г. до окончателното изплащане на всяка от сумите, на осн. чл.432, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД, вр.чл.497, ал.1 КЗ.

Във въззивната жалба се излага несъгласие с постановеното решение и се претендира отмяна в атакуваните му части, поради неговата неправилност, незаконосъобразност и необоснованост. Въззивникът излага аргументи, че в първоинстанционното производство не е доказано при условията на пълно и главно доказване наличието на всеки от елементите на непозволеното увреждане. За неправилно се счита приетото в решението на ВРС, че водачът на автобуса е станал причина за настъпване на процесния инцидент, както и че са налице основания за ангажиране на гаранционна отговорност на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на основание безвиновна отговорност на собственика на МПС и възложител на работата по смисъла на чл. 49 и чл. 50 ЗЗД. Излагат се доводи, че причина за падането на ищцата са нейните непремерени движения и ненавременна реакция. Изразява становище в случай, че се открият основания за ангажиране на отговорността на водача, респ. собственика на МПС, че ВРС неправилно е приел възражението за съпричиняване за неоснователно. Развиват се доводи за основателността на възражението за съпричиняване от страна на ищцата. Същевременно се твърди и необсъждане на възражението, поради което първоинстанционното решение се счита за необосновано. По отношение на присъдената законна лихва върху главницата за неимуществени

вреди, въззивникът приема, че районният съд неправилно е приел за начална дата на начисляване – тази на настъпване на увреждането. Относно присъдената законна лихва върху главницата на имуществени вреди, счита, че тя би могла да бъде дължима най-рано от датата на извършване на всеки разход. В заключение моли за решение, с което да бъде отменено решението на ВРС в обжалваната част и отхвърляне на предявените иски като неоснователни и недоказани. При условията на евентуалност – да бъдат намалени размерите на присъдените обезщетения за имуществени и неимуществени вреди при съобразяване приноса за настъпването им от страна на пострадалата. Претендират се разноси и за двете съдебни инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемата страна И. Н. чрез адв. Д. Д. депозира отговор на въззивната жалба, с който моли за съдебен акт, с който да бъде потвърдено решението на първоинстанционния съд, с което е осъдено застрахователното дружество да заплати обезщетение на пострадалото лице. Излага становище, че въззивникът във въззивната си жалба е интерпретирал фактите в разрез със събраните по делото доказателства. Намира, че съпричиняване от страна на пострадалата не е налице, а причина за инцидента са действията на водача на ППС. Поради изложените мотиви, се настоява за потвърждаване на решението. Претендират се разноси.

АДВ. Д.: Оспорвам въззивната жалба, като поддържам отговора. Нямам възражения по доклада.

Представям списък на разноските по чл. 80 ГПК. Нямам други доказателствени искания. Моля да бъде даден ход на делото по същество.

С оглед изчерпване исканията на страните, **СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ** счита делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Моля да не приемате въззивната жалба така, както е депозирана и както е описана, в смисъл, че се оспорва първоинстанционното

решение в качеството му на неправилност, незаконосъобразност и необоснованост. Точно напротив, видно от решението, същото е мотивирано от първоинстанционния съд, взети са предвид абсолютно всички факти и обстоятелства, в следствие, на които съдът е отредил да бъде платено обезщетение от застрахователната компания на пострадалото лице, в следствие на всички факти и обстоятелства, събрани по делото. Смятам за абсолютно правилно това решение и аз ще ви моля в тази насока да го потвърдите.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ счита устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение в едномесечен срок.

Разглежданото дело приключи в 13:52 часа.

Протоколът бе изготвен в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____